

РЕШЕНИЕ

№ 368

гр. Варна, 15.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 28 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Силвия Обрешкова

при участието на секретаря Валентина Ст. Батешкова
като разгледа докладваното от Силвия Обрешкова Административно
наказателно дело № 20213110205124 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН и е образувано по жалба на ИЛ. П. ИВ., чрез адв. Н.Т. против НП № 21-0819-004731 от 11.11.2021г. на НАЧАЛНИК ГРУПА към ОДМВР– гр.Варна, сектор „ПП“ с което:

-за нарушение на чл.137В, ал.3 от ЗДвП, на осн.чл.183 ал.4, т.10 от ЗДвП на ИЛ. П. ИВ. е наложено наказание ГЛОБА в размер на 50 лв.;

-за нарушение на чл. 100, ал.1, т.1 от ЗДвП, на осн. чл. 183, ал.1, т.1, пр.2 от ЗДвП на ИЛ. П. ИВ. е наложено наказание ГЛОБА в размер на 10 лв.;

Жалбата е процесуално допустима, подадена е в срока на обжалване от надлежна страна и е приета от съда за разглеждане. Въззивникът моли отмяна на НП като неправилно и незаконосъобразно.

В съдебно заседание въззивникът, редовно призован, не се явява, представлява се от адв. Н.Т., която поддържа жалбата и изразява становище НП да бъде отменено като незаконосъобразно и неправилно. Не следвало да се кредитират показанията на св.И., тъй като същата била предубедена предвид многобройните дела между нея и въззивника. Алтернативно прави искане за отмяна на НП поради маловажност на случая по см. чл.28 от ЗАНН.

Въззиваемата страна, редовно призована, не изпраща представител. Изразява становище за потвърждаване на НП в писмени бележки. Прави искане за присъждане на разноски.

С оглед събраните по делото доказателства, съдът прие за установено от фактическа страна следното:

На 02.10.2021 г. около 19:05 часа в град Варна, по ул."У.Гладстон" бл.4 вх.В, възз. ИЛ. П. ИВ. управлявал лек автомобил – „ИНФИНITI ФХ 30 Д“ с

рег.№ТХ3727ХТ, собственост на П. Г., като не е поставил детето И. И., на 3 год., около 15кг., в система за обезопасяване, с каквато МПС от категориите М1, N1, N2 и N3 следва да са оборудвани от пълния или непълния клас по смисъла на чл.137Б, ал.2 от ЗДвП.

За извършеното нарушение бил получен сигнал от св. Ж.И. и АУАН бил съставен по писмени данни. Същият е предявен и връчен на въззивника срещу подпис. На същата дата въззивникът дал писмени обяснения.

Описаната фактическа обстановка се установява и потвърждава от събраните по делото доказателства.

Съдът кредитира писмените доказателства - преписката по АНП - АУАН, справка за нарушител, заповед за компетентност, както и приобщените в съдебно заседание разпечатки за водените производства със страни св. И., въззивникът И. и майката на св. И..

Като логични и непротиворечиви следва да се кредитират и показанията на св. Ст. С. и на Ж.И., като същите са дадени след предупреждение за отговорността по чл. 290 от НК. Наличието на други съдебни производства между св.И. и въззивника не е достатъчна причина съдът да приеме показанията ѝ за недостоверни. Ноторен факт е, че прозорците на автомобила дават възможност да се възприеме на коя седалка седи детето и дали е обезопасено с колан и детско столче.

Съдът, предвид становището на страните и императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразността му, обосноваването му и справедливостта на наложеното административно наказание, прави следните правни изводи:

При провеждане на АНП по т.1 от НП не са допуснати съществени процесуални нарушения. Спазени са сроковете по чл.34 от ЗАНН. НП е издадено от оправомощено лице, видно от приложената в делото заповед. В АУАН и в НП са описани всички правно значими факти, а това именно са фактите, относими към съставомерните признаци на нарушението.

По т. 2 от НП, обаче, са допуснати съществени процесуални нарушения, като същото е описано от правна , но не и от фактическа страна. В АУАН и НП не се сочат каквито и да било факти, за това, че на водача е била извършена проверка по време на управление на МПС и че по време на тази проверка същият не е носил контролен талон. Не става ясно и на коя дата е извършено това нарушение, като се има предвид, че АУАН е съставен по писмените данни на св. И., а не въз основа на извършена на пътя проверка. Защитата се гради срещу фактите и липсата на такива за нарушението по т.2 от НП налага последното да бъде отменено в тази му част.

Предвид горното, материалният закон е приложен правилно, но само по отношение на т.1 от НП. Нарушението е правилно квалифицирано по чл.137В, ал.3 от ЗДвП и правилно е приложена нормата, регламентираща санкцията. Както е по-горе изложено, съдът приема, че наличието на съдебни производства между И.И. и бившата му съпруга Ж.И. само по себе си не е достатъчно да уличи свид. Ж. И. в твърдение на неистина относно

обстоятелствата отразени в Наказателното постановление.

Нарушението не е маловажно по см.чл.28 ЗАНН, тъй като не се установяват такива смекчаващи отговорността обстоятелства, които да го отличават с по-ниска степен на обществена опасност от обикновените случаи от този род.

По т.2 от НП обаче материалният закон е приложен неправилно, като въззивникът И. е наказан за нарушение, което не е доказано да е извършил на датата 02.20.21 г., тъй като не се установи от фактическа страна, на тази дата той безспорно да е управлявал МПС без контролен талон. Видно от показанията на св.С., той е извършил проверката въз основа на писмената жалба на И. и датата на проверката не съвпада с датата 02.10.21г., на която И. е видяла бившия си съпруг да вози необезопасено детето на предната седалка. По делото не са ангажирани каквито и да било доказателства, че на 02.10.21г. И. е управлявал МПС без контролен талон към СУМПС. Неправилното приложение на материалния закон е още едно основание НП в частта му по т. 2 да бъде отменено.

Предвид изхода на делото, в полза на ОД на МВР следва да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение. С оглед липсата на правна сложност, съдът намира, че юрисконсултското възнаграждение следва да е 80 лева. Същото обаче следва да бъде редуцирано с оглед на това, че НП в частта му по т. 2 следва да се отмени. Наложено общо наказание възлиза на 60 лв. Наказанието по т. 2 се равнява на 1/6 част от това наказание и разноските в полза на ОД на МВР следва да се намалят с 1/6 част, съответно – с 13.22 лв. Поради това въззивникът И. следва да заплати в полза на ОД на МВР – Варна разноски в размер на 66.78 лева.

Въззивната страна не е направила искане за присъждане на разноски.

Водим от горното и на основание чл.63 ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно НП № 21-0819-004731 от 11.11.2021г. на Началник Група към ОДМВР– гр. Варна, сектор „ПП“, в частта му по т.1, в която за нарушение на чл.137 В, ал.3 от ЗДвП, на осн. чл.183 ал.4, т.10 от ЗДвП, на ИЛ. П. ИВ. е наложено наказание глоба в размер на 50лв.

ОТМЕНЯ Наказателно НП № 21-0819-004731 от 11.11.2021г. на Началник Група към ОДМВР– гр. Варна, сектор „ПП“, в частта му по т.2, в която за нарушение на чл. 100, ал.1, т.1 от ЗДвП, на осн. чл. 183, ал.1, т.1, пр.2 от ЗДвП на ИЛ. П. ИВ. е наложено наказание глоба в размер на 10 лв.

ОСЪЖДА ИЛ. П. ИВ.- ЕГН ***** да заплати на ОДМВР– гр. Варна разноските за юрисконсултско възнаграждение в размер на 66.78 лева /шестдесет и шест лева и седемдесет и осем стотинки/.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му пред Варненски административен съд.

Съдия при Районен съд – Варна: _____